

Het samenspel van de spelers onderling was uitstekend. De verhoudingen van de mensen t.o.v. elkaar was duidelijk en diep. Het samenspel naar en met het publiek was minder, omdat daar de repetitie-mogelijkheid ontbreekt. Duidelijk werd het "spreken tot de zaal" in verschillende kwaliteit gebracht. Twee voorbeelden: moeder Suze sprak met de zaal "onder ons", met een grote routine. Karin daartegen voelde zich in haar samenspraak tot de zaal duidelijk ongemakkelijk.

Guus - Frans Bleijenga.

Een enorme prestatie om deze zo moeilijke rol in al zijn facetten neer te zetten. Buiten de reeds genoemde voorzichtigheid niets dan lof voor zijn spel ect. Enkele opmerkingen over het spreken. Het gevaar van te snel praten en daardoor moeilijk verstaanbaar worden en vervlakken ligt op de loer. Het is mogelijk om daarin nog te verbetering te brengen. Rust nemen is daarvoor het meest voor de hand liggende hulpmiddel. De nuancering zal ook zeker beter worden. Hij is goed van plastiek in de rol zelf, maar ook goed getroffen in de spelletjes. Goed "vrij" in samenspel met Riekje en van de juiste houding t.o.v. Wiesje en het publiek.

Riekje - Wil Zoons.

Een prima getroffen creatie. Fijn van toon en samenhang t.o.v. tegenspelers. Had iets meer ontroering mogen oproepen in omgang met Wiesje. Zij is meer extrovert dan Guus. Haar opstelling tegenover anderen is dan ook meer genuanceerd (reactie op Suze ect) Dit had er t.o.v. de in wezen introverte Guus best iets meer uit mogen komen. In enkele scènes vonden we het volume wat te klein. Eigenlijk meer "wat te intiem, te privé" Daardoor voelde je je als publiek soms wat buitengesloten. Een prima vertolking, ook in de publieks gesprekken. De overgang van toneel naar zaal waren mooi vloeiend.

Wiesje - Mieke van Donk.

Het is voor een jury niet eenvoudig om een dergelijke rol te beoordelen. Wiesje in de stoel, met stuipjes ect. was prima, ook de timing. Wiesjes - zoals oma haar graag zag - vlak voor de pauze was erg onzeker in tekstzegging. De opkomst was ook wat moeilijk met het springtouw in de smalle gang waardoor het schok-effect wat verloren ging. Opvallend was dat Wiesje haar voeten kerig recht op tree van de stoel had staan. In zo'n geval zijn de voeten ook vaak "krom" geplaatst. Voor dictie, uitspraak en tekstkennis (memonie) staat een vervangende 6.

Freddie - Frans Zoons.

Een goed gespeelde rol doe niet helemaal zeker van zegging leek te zijn. Goed van typering en van aankleding, en toch niet helemaal overtuigend. Uitspraak en dictie niet perfekt, maar wel met veel routine en gemak in bewegen. Het volhouden van de aristokraat was ook niet zo gemakkelijk.

Karin - Nicole Claus.

Zoals gezegd vonden we de typering van Karin niet strak. De kans was er wel, want Karin is een duidelijk figuur. Arogant en niet bereid om klaar te staan voor anderen.